

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Q[uo]d de uen[n]tre crede[n]tis in filiu[m] dei solum[m]mo[do]
sacra[menta] scriptura[rum] quæ per sp[irit]um sanctum administrata
sunt: de illo aut[em] fonte, id est, filio dei, ip[s]a quoq[ue] ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

nantia sit siue contra dissonantes declamandū est, quemadmodū hic dum agimus de processione spiritus sancti, caute discernēdū est, quia non solū unū, sed quodammodo domi- no dixit. Si quidē in ipso literali sensu aliud est bibere, & aliud est flumina fundere, sicut ali- ud est accipere, & aliud dare uel reddere. ¶ Quia ergo nec sic Euangelista scripsit: hæc au- tem dixit de spiritu, sed hoc dixit de spiritu, libera patet expositio, quia quod clamauit do- minus, si quis sitit, ueniat ad me, & bibat: sine dubio de spiritu dixit testificans, quod spiritus sanctus de ipso procedat: Quod autē subiunxit, qui credit in me, flumina de uentre eius flu- ent aquæ uiuæ, itē de spiritu dixit, sed hoc sensu, quod non ipse spiritus, sed uox uel doctri- na spiritus sancti, de uentre uel ore hominis inspirati sese effundat, iuxta quod alibi dicit: Spiritus ubi uult spirat, & uocē eius audis. Sicut em̄ uox per hominē sonans spiritu sancto inspiratum, uerbi gratia Prophetā siue Apostolū, & proloquens siue sapientiæ siue scienti- æ sermonē aut quodlibet de generibus linguarū, non est ipsa substantia spiritus sancti in anima, prout uult spirantis: sic flumina credentis de uentre fluentia, non est ipsa substantia aquæ, quā fons ille dat, uel ad quā inuitat, dicendo, si quis sitit, ueniat ad me, & bibat: Atta- men & uox quam audis, flumina quæ per uocē loquentis hominis diffunduntur, recte si- gnantur nomine spiritus, eo uidelicet locutionis modo, quo plærūq; solemus efficiens ex- primere per id quod efficitur, ueluti cum ferrum calens dicimus ignem, & aquam frigore concretam dicimus hyemem.

¶ Quod de uentre credentis in filium dei solummodo sacramenta scripturarum, quæ per spiritum sanctum administrata sunt: de illo autem fonte, id ē, filio dei, ipsa quoque procedit substantia spiritus sancti.

Ca. IX.

Igitur ab illo fonte qui deus & homo est, multū (ut iam dictū est) cæteri omnes differunt, quicunq; fontes dicti sunt, uel dici meruerunt. Quia uidelicet de fontibus illis tantūmodo flumina aquæ uiuæ fluxerunt, quæ non sunt ipsa substantia spiritus sancti, sed administrata per spiritū sanctū sacramenta scripturarū: ab illo autē & ipsa substantia spiritus sancti procedit, quia deus est, & flumina scripturarū uoce corporea fluxerunt, quia homo est. ¶ Et multa quidē sunt huiusmodi flumina de uentre il- lius, & de uentre credentis in eū fluentia, sed quatuor sunt fluminū cunctoꝝ capita, id est, flumina principalia: flumina (inquā) id est, sacramenta. Sicut em̄ unus est fons siue fluuius, qui egrediebatur (inquit scriptura) de loco uoluptatis ad irrigandum paradysum, qui inde diuiditur in quatuor capita, id est, principalia flumina: sic de multis uel multiplicibus sacra- menti quatuor sunt præcipua CHRISTI sacramenta, quibus intendit om̄is scriptura diuinitus inspirata, scilicet incarnatio eius, passio eius, resurrectio eius, ascensio eius. Hæc flumina tam de uentre eius q̄ de uentre credentis in eū fluere non desinunt, & uocē spiri- tus sancti tam per os eius q̄ per os credentiū in eum Apostoloꝝ hæc sacramenta prædican- tis, totus mundus audiuit, hoc interim excepto, quod ex abundantia est astruere, quia sacra- menta hæc ex ipso sunt condita pariter & annunciata: cæteri autē, annunciationis huius ad nos, ministri & adiutores fuerūt. ¶ Nunc de eo qd iam prælibatū est, spūs ubi uult spirat, scilicet de ipsa processione uel procedentis persona, qd deus & dñs sit, & eiusdē cū patre & filio maiestatis siue potestatis, in hoc ipso dū procedit, latius dicendū est. Nūc qd non mi- nus à filio q̄ à patre pcedat, hæc tenus à nobis sermo habitus, profecutus est.

¶ De ipso procedente spiritu sancto, & diuina ipsius potentia, iuxta quam dictum est, spiritus ubi uult spirat.

Ca. X.

Lausula hæc q̄ breuissima, spūs ubi uult spirat, diuinā eiusdē spūs sancti naturā diuinam nihilominus potentia, magnifice nobis, qui in eū credimus, enūciat, & manifeste quædā diffinitio est, hunc secernens ab om̄i spiritu quicunq; deus non est uel sub deo spirat. Nullus em̄ spūs præter hunc spiritū qui deus est ubi uult spirat. Creatus quilibet spūs bonus siue malus spirat quo spirare mittit uel per mittitur: nec ita spirat, ut ipsa spūs nostri substantiam ingrediat, nisi solus creator spūs. ¶ Quid ergo est (inquis) qd quilibet homo spiritu maligno plenus dicit: Sicut em̄ legimus hominē quē- dam sanctū uel fidelē, uerbi gratia, Stephanū, plenū spiritu sancto: ita & Iudā legimus pua- sum à spiritu maligno, non quomodo cunq; sed ita ut de illo dicat Euangelista, quia in tra- uis

De filio Dei spiritus sc̄tus procedit. De sanctis homi- nibus uox uel doctrina spiri- tus sancti, Iohan. 3

Quatuor præ- cipua flumina seu sacramen- ta Christi Gene. 2.

Iohan. 3 Spiritus ubi uult spirat

Obiectio Actū. 6. Iohan. 13

B s uit in